

ἐὰν ἰσχυροὶ ᾖσι καὶ ὑπερβαρεῖς, ἐὰν μὴ ἀφρο-
 διαστασοῦν, χολή τε περιέβριται αὐτοῖς πολ-
 λάκις, καὶ ἐκπικρον ὑποχρεῖν, καὶ φλέγμα ἀλ-
 μυρόν γίνεται, καὶ δὴ ὁ χροσθόν; ἢ ὅτι μὴ πῦ-
 στέραςματος αἰεὶ σπείντωμα σωμασφραχεται;
 δὴ καὶ ἐνίοις τῶν πνευματικῶν, ἰχθυόων πλυ-
 θυν ὄζει ἢ γονή. ἀφροδισταζοῦσι μὲν οὖν πῦ-
 το σωμασφραχεται, ὡς ὃ λυπεῖ μὴ ἀπτομέ-
 νοις ὃ τῆς ὀσμῆς, τὸ σπείντωμα ἐκπικροῦ-
 ται, ἢ ὄσμωρον γίνεται. λα Διὰ τὴ ἀφρο-
 δισταστακοὶ οἱ μαλαγχολικοὶ; ἢ ὅτι πνευμα-
 τώδεις; τὸ δὲ σπέρμα, πνύματος ἕξοδος ἐ-
 στι. οἷς οὖν πολὺ τοῦ οὖτον, ἀλλὰ καὶ πολλὰκις
 ὀπιθυμῶν τούτοις ἄποκαθαίρεσθαι ἰουφί-
 ζοῦται γὰρ. λβ Διὰ τὴ καὶ οἱ ἥριτες καὶ
 οἱ διαστῆς ἀνθρώποι λαγνοὶ; πότερον ὅτι ὑ-
 γρότητα ἔχουσι πολλήν; ἢ οὐ. (τὸ γὰρ ἡπλυ, ὑ-
 γρόν μὲν, ἀλλ' οὐ διασθ) ἀλλ' ὅτι ἀμφοτέρω
 C
 καὶ φύσις, πεπληκῆ ὑγρότητος πολλῆς διὰ
 θερμότητα; σπμῶν ἢ αἰ τεύχεσ καὶ τὰ πλε-
 ρεῖ. ἢ ὅτι πολὺ τὴ ὑγρόν, καὶ κρατεῖται ὑπό
 πῦ θερμότη; οὐτε γὰρ ἀλλ' μὴ πολλῆς οὐσίας τῆς
 ὑγρότητος, οὐτε μὴ κρατουμένης, ἐξ ἐφύθητο
 τοῖς μὲν, αἰ τεύχεσ, τοῖς δὲ, τὰ πλερεῖ. τὸ δὲ
 σπέρμα γίνεται ἐν τοῖς τοιούτοις πλείστον,
 καὶ τόποις καὶ ἄραις, ὅθ' ἐν τῷ ἔαρι. ἢ γὰρ φύ-
 σις αὐτῶν, ὑγροῦ καὶ θερμῆ. διὰ ταῦτ' οὖν καὶ
 οἱ ἥριτες λαγνοὶ, καὶ οἱ χολοὶ. ἢ γὰρ ἔσθ' ἄμ-
 φοτέροις, καὶ τὸ μὲν, ὀλίγη, διὰ τὴν ἀκαπ-
 εῖαν τῶν σκελῶν. εἰς δὲ τὸν αἶνα τόπον ἔρχε-
 ται, καὶ εἰς σπέρμα συγκρίνεται. λγ Διὰ
 τὴ ἐὰν ἀφροδισταζῆ ὁ ἀνδρῶνος, οἱ φθαλ-
 μοὶ ἀδενόσι μάλιστα; ἢ ὄλον ὅτι ἄπολεί-
 ποτος πῦ ὑγροῦ πῦτο γίνεται, τεκμήριον δὲ
 E
 ὅτι ἢ γονή ψυχρὰ ὄζειν. οὐ γὰρ γίνεται ὑγροῦ,
 ἐὰν μὴ διαθερμῶν τὰ θερμά. οὐδὲ δὲ τὸ τή-
 ξιασ. κέρυται γὰρ ἐν τῷ ἀνδρῶνι ὡς σπῦ τὸ
 ἡμά.

Ὅσα δὲ ἀπό κώπου. ε.

Διὰ τὴ μακροὶ μὲν ὄντες οἱ σπείνεται ἐν
 τοῖς ὀσμῆσι, κοπιαστέροις εἰσι τῶν
 ἀνομιῶν βραχέες δὲ ἀκοπώτεροι; ἢ ὅτι ἢ τε
 πολλὴ κίνησις ποιεῖ κόπον, καὶ ἢ ἰσχυροῦ. τοιαύ-
 τη δὲ ἢ σπείνεται διὰ πολλῆν ὃ ἢ συνεχῆς καὶ
 μία. ἐν μὲν οὖν τοῖς ἀσπείνται, ἐὰν ἢ μακρά,
 ἀνάπυσσις γίνεται ἢ μεταβολή, καὶ οὐ μα-
 κροῦ ἢ κίνησις, οὐδὲ ἢ πῶσον αὐτῶν, διὰ τὴν
 ratio praestit, facitque ut longa non sit,

si modò robusti, plenique sint, nisi con-
 cumbant, iis saepe bilis proficit, & alius a-
 mara secedit, & pituita talia conficitur, &
 color corporis immutatur? An quòd tem-
 per cum semine vnà excrementi aliquid
 exit. Vnde etiam nonnullorum excre-
 mentis abundantium genitura lauamen-
 tum piscium refolet: igitur excrementum
 quoque illud concumbenti decedit. Ita-
 que nihil est, quod possit affligere: absti-
 nenti autem manet, & amarum falsum ve-
 redditur. 31 Cur libidinosi sunt, qui me-
 lancholici? An quòd flatu redundant. Se-
 men autem decessio status est: ergo qui-
 bus id ipsum amplificatum, hos saepe pur-
 gari appetere necesse est: sic enim effici-
 tur vt leuentur. 32 Cur aues, & pilosi
 homines libidine vehementer aguntur?
 Vtrum quòd multum humorum continent,
 an non ea ratio est? Foemina enim, quæ hu-
 mida est, pilis vacat, sed potius quòd ge-
 nus illud vtrunque naturæ multi humo-
 ris concoquens propter caloris copiam
 est. Indicio pilus est, atque pœna. An quòd
 & multum inest humoris, & id à calore
 superatur? Neque enim si multum non ef-
 fet humoris, neque si non à calore vince-
 retur, pennæ auibis, pili hominibus pos-
 sent vnquam oiri: semen autem vel lo-
 ci, ac temporis portione, vel ratione crea-
 ri plurimum potest, vt in aere, vt in vere:
 nam eius natura & calida, & humida est.
 Fit etiam ratione communi, vt aues, &
 claudi homines salaces nimirum sint: a-
 limentum enim vtriusque, seorsum qui-
 dem exiguum profluit, propter vitium cra-
 ris: in sublimem verò affatim effertur, atque
 in semen conuertitur. 33 Cur homini,
 cum concumbit, oculi potissimum infir-
 mantur? An quòd humore deficiente id
 accidit. Argumentum verò, frigidam esse
 genituram, quòd humida nunquam red-
 ditur, nisi calefiat, nec vilam desiderat li-
 quefactionem: quandoquidem per vni-
 uersum corpus expassa est, quemadmo-
 dum sanguis.

Eorum qua ad laborem pertinent. Sectio quin-
 ta, cuius quaestiones 38.

CVr ambulationes prolixæ quidem per
 plana, laboriosiores sunt, quàm per
 incompta: breues autem leuiore? An
 quòd membra tum à multo, tum à vehe-
 mēte motu frangantur. Est autem vehe-
 mens, qui passim per loca inæqualia agi-
 tur: multus verò, qui continens, vnùsque
 est. Locis igitur inæqualibus tamen si lon-
 ga motio acta est, tamen requiem muta-
 tur, ne ipsorum quidem equorum, propter

Tale peruenit talis
 γονή.